

wystawił ku czci św. Piotra nad jego grobem Bazylikę. Obecna Bazylika Św. Piotra w Rzymie pochodzi z wieku XVI-XVII, budowana została w latach 1506-1629. Przy Bazylice Św. Piotra jest usytuowane "Państwo Watykańskie", istniejące w obecnym kształcie od roku 1929 jako pozostałość dawnego Państwa Kościelnego. Bazylika wystawiona na grobie św. Piotra jest symbolem całego Kościoła Chrystusa.

Oprócz tej najsłynniejszej świątyni, wystawionej ku czci św. Piotra Apostoła, w samym Rzymie istnieją ponadto: kościół św. Piotra na Górze Złotej (Montorio), czyli na Janikułum, zbudowany na miejscu, gdzie Apostoł miał ponieść śmierć męczeńską; kościół św. Piotra w Okowach, wystawiony na miejscu, gdzie św. Piotr miał być więziony; kościół świętych Piotra i Pawła; kościółek "Quo vadis" przy Via Appia, wystawiony na miejscu, gdzie Chrystus według podania miał zatrzymać Piotra, usiłującego opuścić Rzym.

W czasie prac archeologicznych przeprowadzonych w podziemiach Bazyliki św. Piotra w latach 1940-1949 znaleziono pod konfesją (pod głównym ołtarzem Bazyliki) grób św. Piotra. Chrystus obdarzył swojego następcę darem niezwykłych cudów; Piotr wskrzeszał umarłych (Dz 9, 32-43), nawet jego własny cień miał moc uzdrawiania (Dz 5, 15).

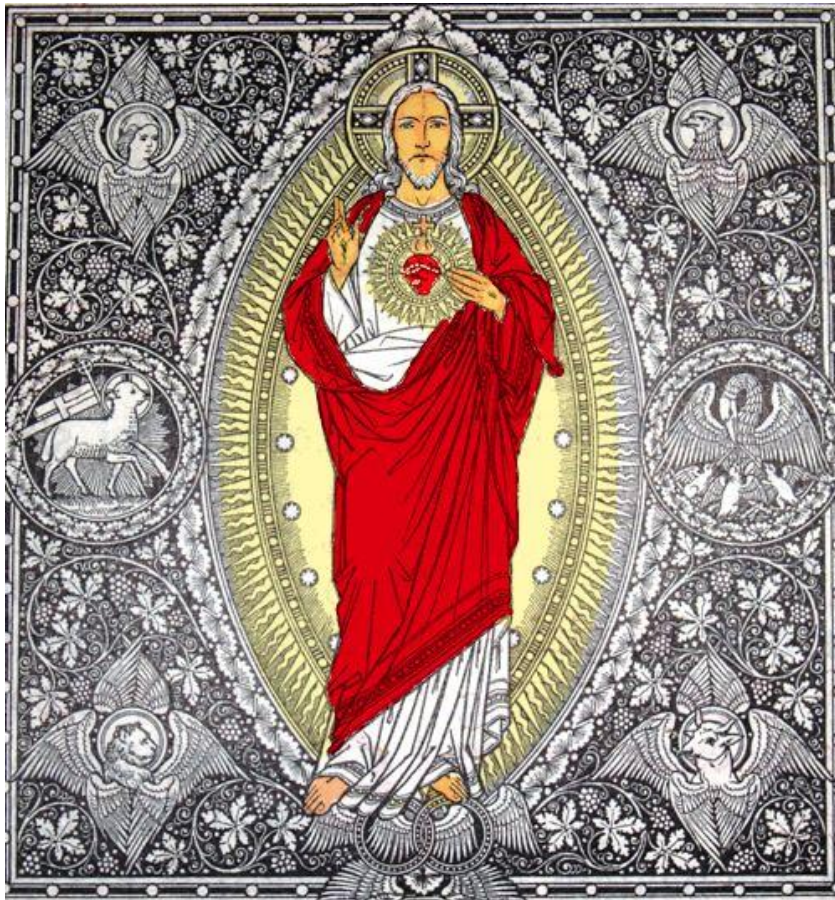
Św. Paweł poniósł śmierć męczeńską w Rzymie ok. 67 roku. Wcześniej aresztowany został w Jerozolimie w 60 r. Przebywał w więzieniu w Cezarei Palestyńskiej ponad dwa lata, głosząc i tam Chrystusa. W Rzymie także jakiś czas spędził jako więzień, aż dla braku dowodów winy został wypuszczony na wolność. Ze swojego więzienia w Rzymie Paweł wysłał szereg listów do poszczególnych gmin i osób. Po wypuszczeniu na wolność zapewne udał się do Hiszpanii (Rz 15, 24-25), a stamtąd powrócił do Achai. Nie wiemy, gdzie został ponownie aresztowany.

Według bardzo starożytnego podania św. Paweł miał ponieść śmierć od miecza. Nie jest znany dzień jego śmierci. Za to dobrze zachowano w pamięci miejsce jego męczeństwa - Aquae Salviae za Bramą Ostyjską w Rzymie. Ciało Męczennika złożono najpierw w posiadłości św. Lucyny przy drodze Ostyjskiej. W roku 284 za czasów prześladowania, wznieconego przez cesarza Waleriana, przeniesiono relikwie Apostoła do Katakumb, zwanych dzisiaj Katakumbami św. Sebastiana przy drodze Apijskiej. Być może, na krótki czas spoczęły tu także relikwie św. Piotra. Po edykcji cesarza Konstantyna Wielkiego (313r.) ciało św. Piotra przeniesiono do Watykanu, a ciało św. Pawła na miejsce jego męczeństwa, gdzie cesarz wystawił ku jego czci bazylikę pod wezwaniem św. Pawła.

Św. Paweł jest autorem 13 listów do gmin chrześcijańskich, włączonych do ksiąg Nowego Testamentu.

Red.

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

"Oto Serce, które tak bardzo ukochało ludzi, że w niczym nie oszczędzając siebie, całkowicie się wyniszczyło i ofiarowało, aby im okazać swoją miłość. Przeto żądam od Ciebie, aby w pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała zostało ustanowione święto - szczególnie po to, by uczcić Moje Serce przez Komunię Świętą i uroczyste akty prześlągnięcia, w celu wynagrodzenia Mu za zniewagi doznane w czasie wystawienia na ołtarzach. Obiecuję, że Moje Serce otworzy się, aby spłynęły z niego Strumienie Jego Boskiej Miłości na tych, którzy Mu tę cześć okazą i zatroszczą się o to, by inni Mu ją okazali".

Pan Jezus pragnął, by ludzie rozważali głębiej Jego miłości, którą okazał składając ofiarę na krzyżu i nieustannie w bezkrwawy sposób ofiarując się podczas Mszy św. Chciał należącego dziękczynienia i uwielbienia oraz prześlągnięcia za wszystkich ludzi, których grzechy zraniły Jego Najświętsze Serce.

Po wielu trudach i przeciwnościach, papież Klemens XIII w roku 1765 zatwierdził święto i nabożeństwo do Najświętszego Serca, a w 1856 r. Pius IX rozciągnął je na Kościół powszechny. Leon XIII w 1899 poświęcił całą ludzkość Sercu Jezusowemu, a Papież Pius XI w 1928 polecił obchodzić to święto z oktawą i nakazał po Mszy lub niesporach odmówić Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu.

Red.

Podczas jednego z objawień s. Małgorzacie Marii Alacoque, jakie miało miejsce 16 czerwca 1675 r. w Paray-le-Monial, Pan Jezus ukazał Swoje Boskie Serce mówiąc:

odmówić Akt wynagrodzenia Najświętszemu Sercu Jezusowemu.